

ע"פ 49103-09-24 - ורה בטומיאשוילי נ' מדינת ישראל

בית המשפט העליון

ע"פ 49103-09-24

לפני: כבוד השופטת דפנה ברק-ארז

המערערת: ורה בטומיאשוילי
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי
מרכז-לוד מיום 16.9.2024 בעפ"ג
51069-06-24 שניתנה על-ידי כבוד השופטים ד'
מרשק מרום, ע' דרויאן-גמליאל ומ' אבן חן
י"ט באלול התשפ"ד (22 ספטמבר 2024)

תאריך הישיבה:
בשם המערערת:
בשם המשיבה:
מתורגמן לשפה
הגיאורגית:

עו"ד נועה קסיר פת
מר יעקב ניר

החלטה

1. זהו ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 16.9.2024 (עפ"ג 51069-06-24, השופטת ד' מרשק-מרום והשופטים ע' דרויאן-גמליאל ו-מ' אבן חן) שלא לעכב את ביצוע גזר דינו של בית משפט השלום בראשון לציון מיום 3.6.2024 (ת"פ 17967-10-20, השופט ט' ענר).

2. ביום 31.5.2022 המערערת הורשעה על-פי הודאתה במסגרת הסדר טיעון בעבירות של סיוע לניסיון להפרת הוראות חוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 (להלן: חוק הכניסה לישראל), קשירת קשר לעוון וסיוע לניסיון לקבלת דבר במרמה. בהמשך, ביום 18.7.2023 הורשעה המערערת על-פי הודאתה בכתב אישום מתוקן גם במסגרת הליך נוסף בשלוש עבירות של סיוע להפרת הוראות חוק הכניסה לישראל; שתי עבירות של קבלת דבר במרמה ושלוש עבירות של קשירת קשר לעשות עוון (ת"פ 51757-09-22). בהמשך לכך, ההליכים אוחדו וביום 3.6.2024 גזר עליה בית משפט השלום, בין השאר, עונש מאסר בפועל בן 30 חודשים (בניכוי ימי מעצרה) וקנס בסך של 50,000 שקלים.
עמוד 1

3. ביום 23.6.2024 הוגש בשם המערערת ערעור על גזר הדין לבית המשפט המחוזי, ולצדו בקשה לעיכוב ביצוע של העונש, בכל הנוגע למאסר בפועל ולתשלום הקנס. בערעור נטען, בעיקרו של דבר, כי העונש שנגזר על המערערת חורג מהמקובל בשים לב לנסיבותיה וחלקה בביצוע העבירות.

4. ביום 1.7.2024 התקיים דיון בבית המשפט המחוזי בבקשה לעיכוב ביצוע, וגזר הדין עוכב בהסכמה עד ליום הדיון בערעור שנקבע ליום 16.9.2024, בין השאר בהתחשב בנסיבותיה של המערערת המטפלת בבן זוגה (השופט ע' מיכלס). עוד הוסכם כי אם יידחה הדיון בערעור, מכל סיבה שהיא, המערערת תתייצב לריצוי עונש המאסר שהוטל עליה עד ליום 23.9.2024.

5. ביום 15.9.2024 הגישה המערערת בקשה לצירופו של בא-כוח חדש, הוא בא-כוחה הנוכחי, ובצדה בקשה לעיכוב ביצוע של גזר דינה. ביום 16.9.2024 הגיש בא-כוחה החדש של המערערת, ביום שנקבע לשמיעת הערעור, בקשה להרחבת כתב הערעור כך שיתאפשר לה לחזור בה מהודאתה. בהקשר זה טענה המערערת כי כתבי האישום לא הוקראו לה באופן מסודר ואף לא תורגמו לה, ועל כן היא לא הבינה את האישומים נגדה, ויש לאפשר לה לחזור בה מההודאה שנתנה. בקשה זו התבססה, בין היתר, על טענות לכשל בייצוג. כמו כן, פורטו בכתב האישום נסיבותיה האישיות והמשפחתיות. במצב שנוצר ביקשה להשתחרר מן הייצוג באת-כוחה הקודמת של המערערת, שטענה כי דיברה עם המערערת בשפתה.

6. בהחלטה שהתקבלה בסוף הדיון דחה בית המשפט המחוזי את הבקשה לעיכוב ביצוע. בית המשפט המחוזי הטעים, בין השאר, כי סיכוי הערעור להתקבל נמוכים בשים לב להלכה הפסוקה הקובעת כי היעדרות לבקשה לחזרה מהודאה בשלב הערעור תתאפשר רק במקרים חריגים. כמו כן בית המשפט המחוזי הדגיש את הסכמת הצדדים כפי שהתקבלה בדיון מיום 1.7.2024.

7. הערעור על החלטה זו הוגש לבית משפט זה ביום 18.9.2024. בערעור נטען, בעיקרו של דבר, ששגה בית המשפט המחוזי בדחותו את בקשתה של המערערת לעיכוב ביצוע. זאת, בשים לב לכך שהמערערת כופרת במיחוס לה.

8. בתגובתה של המדינה שהוגשה ביום 19.9.2024 נטען כי דין הערעור להידחות. המדינה הדגישה כי לא נפלה בהחלטתו של בית המשפט המחוזי כל שגיאה, בשים לב לכך שסיכוי הערעור שהגישה המערערת נמוכים לגישה של המדינה. עוד הדגישה המדינה כי טענותיה של המבקשת ביחס לחזרתה מהודאתה הועלו באיחור רב.

9. הדיון בערעור התקיים בפני ביום 22.9.202, ובמסגרתו הדגיש בא-כוחה של המערערת

את העובדה שהערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נסב גם על הכרעת הדין, בשים לב לבקשה לאפשר למערערת לחזור בה מהודאתה. כמו כן התייחס בא-כוחה של המערערת למועד העדכני שנקבע לשמיעת הערעור בבית המשפט המחוזי, בתוך פרק זמן לא ארוך, ביום 9.12.2024. לבסוף, בא-כוחה של המערערת התייחס גם לנסיבותיה המשפחתיות. מנגד, באת-כוח המדינה טענה כי דין הערעור להידחות, בהצביעה על כך שמועד התייצבותה של המערערת לריצוי עונש המאסר שהוטל עליה כבר נדחה בעבר בהסכמה.

10. בתום הדיון הוריתי על עיכוב ביצועו של עונש המאסר עד למתן החלטה אחרת, תוך הותרת התנאים שהושתו על המערערת בתוקף.

11. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים אני סבורה כי יש מקום לקבל את הערעור באופן חלקי, וזאת בנוגע לעיכוב ביצועו של רכיב המאסר בגזר הדין. אכן, היעדרות לבקשה לחזור מהודאה אינה עניין של מה בכך. אולם, לא ניתן להתעלם מכך שהערעור שהגישה המערערת לבית המשפט המחוזי מכוון גם נגד הכרעת הדין. כאשר אני מביאה בחשבון את פרק הזמן הלא ארוך עד למועד הדיון החדש שנקבע לשמיעת הערעור בבית המשפט המחוזי ואת נסיבותיה המשפחתיות של המערערת, אני סבורה כי מאזן הנוחות נוטה לעברה וכי הפגיעה באינטרס הציבורי בגין עיכוב מועד התייצבותה למאסר היא מצומצמת.

12. אשר על כן, אני מורה על דחיית ביצועו של עונש המאסר בפועל שהושת על המערערת עד להכרעה בערעור בבית המשפט המחוזי. יתר רכיבי הענישה שנקבעו בגזר דינו של בית המשפט המחוזי ייוותרו על כנם. כמו כן, יתר התנאים שהושתו על המערערת יישארו בעינם.

ניתנה היום, כ"ו אלול
תשפ"ד (29 ספטמבר
2024).

דפנה ברק-ארז
שופטת